

ELU-PÄIKE

KRISTLIK
ÜHING

"ÜHENDUS
KRISTUSES"

MINA ELAN JATEIE PEATE ELAMA

Joh. 14, 19.

N° 10.

Toimetuse teateid.

Luterikiriku ajaleht „Eesti Kirik“ № 6 1935. a. on avaldanud ebaõigeid teateid Ühingu „Ühendus Kristuses“ kohta. Selle teate alusel küsitakse meilt: „Kas tõesti nõutakse Ühingu meesliikmetelt mustaksvärvitud habemete kandmist, sest leidub ju teie seas ka blonde?“ „Elu-Päike“ № 8-ndas 1934. a. oli juba selgitus selle kohta, et Ühingu „Ühendus Kristuses“ ei ole kohustuslikku habemekandmist. Kui aga Kristus kandis habet ja Tema õpilased kandsid habet, siis on see ainult au olla ka väliselt oma Ainsa Jumaliku Õpetaja järelkäija. Kui luterlased seda naeravad siis on see arusaadav, sest nende inimlik õpetaja ja kiriku asutaja Luther ei kannud habet.

Mis puutub aga „mustahabeme“ kandmisse, siis on see „Eesti Kiriku“ igasuguse aluseta kuri pilge Ühingu kohta, mis annab välja, et selles lehes ei valitse Kristuse Vaim.

Toimetaja.

Õde Kristuses N. Smirnofi kirjutise „Usklikkude suhtumisest maailma“ järg ilmub, kui Jumal lubab, järgmises numbris. Järgmises „Elu-Päikeses“ nrs. ilmub kaks sügavat vaimlikku kirjutist: „Kas on „Ühendus Kristuses“ müstiline usund-õpetus?“ ja vaimlik uurimus uuetestamentliku Juuda suguharu kohta — kuhu kuulub Jumala Poeg Kristus Ise:

„... meie Issand Juuda suguharust on tõusnud“... Eebr. 7, 14. Kõik, kes kuuluvad vaimlikult sellesse suguharru, omavad Soovanemana Kristuse Enese.

Toimetus.

* * *

Võõral allikal.

Palun lugupeetud lugejaid võrrelda venna Michail Smirnofi kirjutust „Mis tähendab käia Jeesuse järel?“ „Elu-Päikeses“ № 5. 1934. a. ja B. Koljo kõne kokkuvõtet „Evangeel. Kristl.“ № 2. 1935. a. Nii teotses kuulutajal

Ühelt poolt — kuulsin isiklikult pealt B. Koljo ägedat keelepeksu ja rõvedat laimu venna M. Smirnofi kohta; teiselt poolt—loen aga suureks imestuseks, et seesama kuulutaja rääkis usklikkude kursusel Jeesusele jälgimisest ja enesesalgamisest venna Mich. Smirnofi artikli alusel korrates selle materjali sisu. Näidates seda aga vend M. Smirnofile, avaldas lugup. vend rõõmu selle üle, et tal kuulutajate keskel leidub nii virku õpilasi ja et tänu sellele on nüüd kursusest osavõtjad tuttavad Kristuse enesesalgamise ja ristikandmise teega.

Nii läheb täide Jumala Sõna: Jerem. 23, 30.

K. N.

Ajakirjas avaldatud tööde järeltrükkimine, tõlkimine ja mahakirjutamine nii osadena, kui tervikuna on keelatud.

ELU-PÄIKE

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

P. 2.408 -

1935

TALLINNA KESKRAAMATUKOOGU

KRISTLIKU ÜHINGU „ÜHENDUS KRISTUSES“ VAIMLIK-KIRJANDUSLIK AJAKIRI.
ILMUB 6 KORDA AASTAS. 2. AASTAKÄIK.

№ 10	Vastutav toimetaja: Karl Nusar. Väljaandja: KRISTLIK ÜHING „ÜHENDUS KRISTUSES“. Toimetuse ja talituse aadress: Põltsamaa, Jaama tn. № 8.	21. märts. 1935. a.
------	--	------------------------

Ta elab!

Ärge nutke minu pärast!
ma pole teile surnud!
Ma elan... olen igavikus...
mu vaim on üles tõusnud!
Süütuse kroon —
mul antud surmatunnil —
Las' peetub teie nutt...
ma olen Jumalas.
Siin tõe valgus...
siin rahu ümbritseb...
Oh ärge nutke minu pärast!

TALLINNA KESKRAAMATUKOOGU
ARHIIV-RAAMATUKOOGU

Ärge nutke minu pärast!
inimeste keskel —
kus igavene kurjariik
ma teadama ei hakka.
Ma ei ole süütuses
teid jätsein maha vara
Ja puhas minu vaim...
* ja valge minu hing...
Ma aus ja ilus
Jumalat siin näen...
Oh ärge nutke minu pärast!

Ärge nutke minu pärast!
sest lendavad ju aastad,
Ning saabub varsti
teie surmatund...
Ja seda helget tundi
ma igatsen siin taevas...
Ta viib meid
lahkumata igavesti koos...
Oh trööstke ennast...
Ja... ärge nutke minu pärast!

N. V. Schtscherbakov.

(Õe Smirnoff'i isa oma poja surma mälestuseks.)

Pühendatud noorsoole.

Otsija hinge surm ja üleöstõusmine.

Motiive tegelikust elust.

Otsija hing: „Oo, kallid õde, kui sa teaks mu hinge valu ja kannatusil... Ma janunesin ja otsisin valgust, elu, rõõmu ja armastust, mis annab enese ligemise päästmiseks ja ei leidnud...”

Mind ümbritseb pilkane pimedus... sellesinase maailma pimedus... lähen ja komistun... vaevlen... otsin väljapääsu, kuid teravad kivid tungivad jalgu... ja vaata— nad on verised...

Ma ei või minna edasi maailma teed... ei ole koidupaistet... kõikjal pimedus... hing kaotanud kõik kiired ja kustub sisemas.

Palavikulises vaevas otsisin elu, kus vaba hingata, aga leidsin uneriigi, kus poolelavate varjudena liiguvad inimesed haarates viirastuste ja kangastuste järgi kaovad koos ajaga, hukkudes surma rabava mõõga all...

Vaadates kaasaegse inimsoo näkku, laskuvad meeleheites käed... Nende kahvatud laud sulevad väsinud silmad... nende süda lakkab tuikamast igavesele olemisele... nad elavad füüsiliselt, tunnetamata vaimlikku. Oo elul kus oled sa?

Janunesin almasspiiskadena hinge põhjast tuikavat rõõmu, mis annab jõudu süngetil, tigidatel päevadel, mure ja kurbuse tundidel...

Tahtsin õppida rõõmulaule... rõõmu, mida ei või purustada põrguväed...

Oo õdel! mu süda otsis vennalikku armastust, mis ei tunne türannlikku despotismi; armastust, mis kardab rüvetada inimesiksust... armastust, mis alati valmis ohverdama ennast.

Mu süda otsis armastust, nagu õõ vaeveldes ootab aovalget... nutab tasa, nukker, nukker kuni esimeste kiirteni, mis pööravad õõ heledaks, rõõmsaks päevaks.

Kui palju janu, ootamisi ja piinarikkaid asjatuid otsinguid! **Kõik asjata: ei valgust, ei elu, ei rõõmu ega armastust.**

Seisan meeleheite tummal sügavikul... seisan mõistmatuse ja surma kuristikul. Kerkib küsimus — terve mu elu küsimus... küsimus, mis sünnitab piinava lahkeli mu hinges, **kes võib anda vastuse?**

Maailmkond on tulnud välja Jumala — Looja Suurkunstniku kätest ja Jumaliku loomingu pitsar on andunud edasi tervele loomele eluna, tõena ja iluna!

Mis saanud inimsoost? kus tema Jumalik kuju? kuhu pagunud tema Jumalik elu? kuhu maetud absoluutne tõde?

Mispärast lõõnud kustuma Jumaliku loomingu suursugune ilu?“

Usundühingute esindaja vastus:

„Oo kallid! sa oled suures hälbimuses: sa otsid elu, tõde, armastust ja ilu maa peal—asjata! Siin maa peal võime leida ainult rahustust, lohutust ja raskuste ning murede unustust. Maine hüvang — see on kõik, mida võime õigusega paluda Jumalalt, aga elu, ilu, tõde ja pühadust võime leida vaid hauataguses ilmas.

Oo kallid! jäta oma otsingud, jõupingutused ja saavutused — see teeb ainult uhkeks. Vaja on ainult uskuda ja usus leiad ihaldatud hingust oma mässavale hingele! Meil pole vaja jõupingutusi, vaid usku. Issand annab sulle lse. Jäta oma taevandamise katsed: inimene jääb surmani patuseks ning tagajärjetud on su tiibade lõõgid!

Tule meile! ja sa näed, et meie õpetus on kõige tõesem. Pärast koosolekut paluvad vennad su eest ja usuga saad jumalalapseks: saad päästetud ja leiad jäädava rahustuse!“

Otsija hing: „Oo ei, õdel! tean teie elutuid koosolekuid, olen kuulnud teie monotoonseid kõnesid — lõpmatuid kõnesid, kus ainult laused, aga Vaimu pole! Ilusate sõnadega, näitelavaliste liigutustega ei saa äratada ellu surevat hinge: need on vaid enamvähem õnnestunud nõrgad arstimid... inimekõnega valmistatud arstimid, mis mõjuvad vaid mõistusele, tunnete ja nõrgale tahtele ning kutsuvad välja ainult halemeelseid pisaraid ja ohkeid.

Patuse hinge tõbi on ravimatu tõbi, kus lootusetus ja pettumus rebinud katki kõik hingekeeled. **Inimliku usu meetodid ja arstimid on siin tagajärjeta.**

Olen näinud lõbususe ja elavuse värvide katte all teie igavust ja uskmatust... Teie ise olite parimateks tõenditeks oma isiksusega, oma eluga, et taevas on teile kinni ja lahkudes koosolekult rääkisite seda sama, mille pärast muretsevad, lainetavad ja ennatlevad sellesinase maailma inimesed... **Teie süda on maailmas ja maailm vaatab teie silmadest... eriti selge tunnistuse sellest annab teie moodne noorsugu!**

Olen näinud teid haiguses, hädas ja surmavoodis... ja kõikjal kutsusite **appi inimesi ning traagilisel hetkel ei uskunud Elavasse Kristusesse**, vaid ootasite otsekuu kerjused almust maailmlikkudelt... noilt maailma inimesilt, keda teie piitsutasite jutlustes ja hukkamõistmistes...

Teie ei uskunud Elavasse Jumalasse, vaid maailmlikku teadusse... ei uskunud imet, vaid usaldasite enese inimeste kätte. **Milles seisab siis teie pääsmine? Milles muutus teie elu? Ja andudes Issandale, mispärast lahkusite Temast teile ohtlikul silmapilgul.**

Tarviteb kellegilgi teist raskesti haigestuda ja tuleb välja vaimlik pankrott — vaimlik jõuetus... ning tuhandete keskel ei leidu ühtki, kel oleks elav usk Kristusesse! Ja surmahirmus jooksevad need „pöördunud“ maailmalikkude kuulsuste juure ning anuvad neid teha terveks ja päästa sellest, **mis lasknud juhtuda Jumal. Kus on siin ustavus? Kus on siin loogika?**

Aga pärast nõuate, et maailmlikud usuksid teie surnud Jumalasse!

Kui maailma inimesed peavad teid päästma sellest, mis saatnud Jumal*), siis on **selge, et kinnitate sellega maailmliku teaduse mõjuvõimu kõrgemaks Jumala autoriteedist.** Maailm nähes teie usku, naerab teid ja teie annate põhjust nende uskmatusele.

Kui teie „pöörate“ hinge, teie sisendate, et pääsmine tuleb võtta palja usuga... hing usaldab teie sõnu ja kohtamata Kristusega kujutleb end päästetud olevat... Hinged ei oska ise vaimlikult katsuda läbi, **kas leidis aset pääsmine või mitte?** ja siin teie usk paistab olevat neile tõelik. Saabub usu proov: surmavaigus—ja teie usk seisab kõrvaldamatu takistuse ees... ning „pöördunud“ hing andub surmahirmus ohvriks maailmale. **Kus on siis tõendid teie usu kohta?** „Pöörajad“ ei usu—muidugi siis ka „pöördunud“ ei usu. Hing sureb... ja teie pühendate talle fantastilise epitaafi**) ning terved leheküljed kaunitult eietatud valet laskuvad raske, kivise pärjana surmani piinatud uskmatuse ohvri värsketele hauale. Küll olete armetud ja abitud suletud taevavärvate ees!

Teie Kristus osutub surnuks! Uskuge! ma pole naernud teid, kuid teie toitsite sellega mu uskmatust, mu lootusetust ja meeheidet...

Oo, õdel ma ei või kujutella seda, mis ei ole! Ma tean peaga, et Kristus on kõik Kolgatal saatnud korda, aga mu süda ütleb mulle, et ma **pole veel päästetud!**

Mul on nälg tõese ja tõepärase, tõsise järgi. **Ma ei või käia sammu nendega, kes rahulduvad maise hüvanguga... ma janunen tõusta üle inimliku, maise elu tasapinna... Võõrad ja mõistmata on mulle hinged, kes kartuses tuleviku pärast otsivad ainult rahustust inimestelt tootatud pääsmises, kuid kes pelgavad jõupingutusi, heitlusi ja kannatusi!**

Teie segate inimliku taevalikuga ja hingelise vaimlikuga! Teie ilmlõpematud palved maise hüvangu pärast avavad teis maiseid orje!

*) Hiob 33, 19.

**) Surnu mälestuseks.

Mis võivad nad mulle anda, kui mu hing kisub igavese vabaduse poole kõikidest sellesinase maa köitmetest, ahelatest ja hirmust, kui **mu hingel on janu taeva järgil!**

Teie eksite ka siis, kui püüate elustada oma proosalist surnud usuelu viies sinna helisid, värve ja luulet! Kuid see ei ole mu küsimuse lahendus! Teie püüate maailmaga elustada oma magavat vaimu! Tahate inimlikkude sõnadega anda edasi taeva laule... tahate oma kunstiga väljendada vaimlikke läbielamusi... Kuid ma tean kogemusest, et **sellesinase patuse maailma luule, kunst ja helide kaunidus ei või avada vaimlikku!**

Parimad inimliku kunsti loomingud ei ole avanud mulle taevast ja pole öelnud mitte midagi mu vaimule.

See pole väljapääs mu ummikust!

Ei rahustust, ei vaimlikku und, ei ilusaid sõnu, ei muinasjutte kaunidusest, ega uusi õpetusi, mis lepitamas valgust pimedusega ja põrgut paradüüsi, otsi mu hing, vaid **Väge, Elavat Väge**, kes pööraks terve mu sisima, teeks mind uueks ja annaks võimaluse võita eneses kõik madal ja patune; et jättes maise võiks leida vaimlikul!

„Ühendus Kristuses“ esindaja:

„Sugulane hing! sa otsid **Elavat Kristust, Teda** igatseb su hing ja valuga tuksub su janunev süda!

Tõe otsingutes, järelestuses maailma ja patu vastu, **otsuses** minna välja pimedusest ja eksitusest — oled teinud **esimesed sammud** teel **Kristuse juure**.

Sa oled peenelt ja tundelikult ära märkinud, et maailmlik oma parimais toodetes ei suuda rahuldada otsija hinge vaimlikku nälga.

Ainult vaimlikult pimedad võivad oodata taeva allikatest ja maa kaevudest üht ja sama vett; **ainult vaimlikult kogematud** võivad uskuda, et Jumala Riigi viinapuu ja maailma kibuvits kannavad „ühesugust head vilja.“

Kõik maine võtab oma alguse maiseist ürgmeist, aga kõik vaimlik tuleb ülevalt!

„Mis lihast sündinud, see on liha ja mis Vaimust sündinud, see on vaim.“ (Joh. 3, 6).

Ainult see, kes **ei ole** tunnetanud ja saavutanud vaimlikku, **võib** nii sügavasti eksida, et paneb maksma sideme, sõpruse, ülemineku ja suguluse vaimlikkude ja maailmlikkude loomiste vahel.

Ei ole midagi ühist vaimliku Piibli poeesia ja inimsoo poeesia vahel! Pole mitte midagi ühist Jumala vaimlikkude seaduste järgi ehitatud templi ilu ja suursugususe ning maise arhitektuuri armetute ehituste vahel.

Ei või maine rikastada vaimlikku, sest see tähendaks, et **surelik inim-sugu võiks rikastada Kõikvõimsat Jumalat!**

Kõik vaimlik omab igavese, vaimliku olemuse ja teostab Jumaliku Looja igavesed seadused.

Vaimliku loomingu koit löi helendama Püha Vaimu väljavalamise päeval!

Ainult siis, kui sureme oma lihale ja meis avaneb Kristuse elu, koos sellega avanevad meis taevased lätted... ja meie teame tegelikust kogemusest, et **uus — vaimlik ei oma mitte midagi ühist vanaga ja patusega!**

Ühendada maailm ja vaimlik, või ütelda et hingeline looming võib rikastada vaimlikku, tähendab olla absoluutselt ilma igasuguse arusaamiseta sellest, mis on tõsivaimlik!

Kõik maailmlik ja lihalik peab meis surema ära, et võiks avalduda vaimlik looming ükskõik mis suunas! Vaimlik looming on Püha Vaimu puhangu ja tegevuse tagajärg meie sees. Huuled, mis kiidavad vaimlikkude kiidulauludega Issandat, ei või roojastada ennast maailmliku, muinasjutulise, kirglike ning patuse poeesia kordamisega.

Ei saa maailmaga elustada magavat või surnud vaimu!

Pöleb ära maa ja kõik tema teod! (2. Peetr. 3, 10).

Ei ole mingit sugulust inimese hinge, looduse ja kunsti vahel!! Erinev on nende sündimiseallikas.

Hing on loodud igavesti Oleva kätega... loodud Temalt, kui Tema sarnadus, kui Tema kujul

Looduna igaviku jaoks, on inimene loodud lõpmatu täiuse jaoks.

Loodus ilmus maa peale Kõigevägevama Sõna peale... tema taimestiku- lisele elule on pandud piir... temale ei ole antud täius, vaid ainult kujumuunduvus, ta ei tõuse mitte üles taevaastmeid mööda.

Kunst on sureliku inimese looming, ta ei oma elu: see on inimliku fantaasia surnud plastika. Peegeldades inimhinge või looduse ilu, ta ei muutu sealjuures mitte elavaks.

Koos poeediga, muusikuga ja kunstnikuga kannavad moodsa kunsti dissonansid loomava põrgu kirkede meloodiaid ja sütitades hingi, kisuvad neid kaasa hukatusse ilmotsata südametunnistuse piinade neelavasse kuristikku, kust ei ole enam tagasipöördumist. Inimlik usk ei suuda elustada lõuendit, ei suuda vaimustada sõna, ei suuda anda kivile ja puule elavat sisu. Armetu, abitu ja jõuetu on **inimlik** usk!

Ei suuda ta rikastada vaimlikku taeva aardelat! Ei suuda ta sünnitada vaimlikku, igavest, täiuslikku!

Inimlik usk väljendub mõistuses või tunnetes, toob endaga jõuetuse, kibeduse ja surma ilmu.

Inimlik usk on vaid hinge püüd Jumala juure.

Tee Jumala juure avaneb **patukahetsuse** kaudu, kui **hing näeb end sellena, kellena näeb teda Jumal!**

Ainult siis hakkab inimene kahetsema ja kannatama seepärast, et ta kaotanud eneses Jumaliku kujul! **Ainult siis** hakkab hing nägema ja mõistma tervet oma patuse seisukorra jubedust!

Tasuks enesehukkamõistmise, valu ja vaimliku eneselõhkikiskumise eest oma pattude pärast, tuleb ülevalt kaunis and — **usk Jumalalt.**

Jumalik usk sünnitab kindla otsuse loobuda kõigest et minna Kristuse teed...

Ta tuleb ja andestab kõik sellele, kes avanud Temale kõik ja annud Talle südame jäädavalt...

Asudes elava usuga inimese südamesse tõuseb Kristus meis üles, teeb elavaks ja vaimustab Jumalalt loodud hinge. Selle taevase usu tiibadel tõuseb meie elu Jumala mägede tippudele, kust avaneb meile — igavik, täius ja õndsus!

Inimsoo kurbmäng on selles, et ta lahkunud Jumalast. Tulles tagasi taas Elava Kristuse kaudu leiab inimsugu oma kaotsiläinud õndsusel!

Oo sugulane hing! oleme käinud meiegi seda sama elu- ja valguse- otsimise teed!

Kannatused, piinad ja põlev igatsus taeva järgi kiskusid lõhki ka meid.

Nägime pimeduse uppunud maailma, mis lahutab inimsugu Jumalast.

Lahkudes Jumalast, lahkudes Elavast Kristusest, läheb inimsugu pimeduse olemusse.

See pimedus neelab kui soolaugas õnnetu hingi ja hukkab neid igavesti oma kirkedekoopas.

Oo valgus! kuis janunesime ka meie sind, et ärgata maailmliku pealiskaudsuse vaimlikust liturgiast, kuis oli meil janu tõusta üles igavesele olemisele, kus haigus ja surm kaotavad meelevalla meie üle!

Oo elu Kristuses! kuis igatses süda oma patuse olemuse haa purustamist.

Kuis tõmbus hing täiusliku rõõmu poole, mis tõusmas hommikutähe koidu esimeste kiirtena... rõõmule, millele võõrad maailma naer, lõbu, naljad ja ajaviide... rõõmule, mis õitseb kannatuse, üksilduse ja pisarateorus... rõõmule, mis värskendab läbikatsumiste tules ümbersulatatud hinge...

Meie janunesime vennalikkude, puhast, sügavat ja kõikumatu armastust.

Nagu tüüne sinine järv, mis peegeldab põhjatut taevast ja tema tulist tõe ja armastuse päikest!

Ka meie janunesime armastust, mis ei lõpe, ei muutu, ei vaata näole, kõik usaldab ja kõik andestab... Armastus, mis valmis ohverdama ennast, ilma mõtteta tunda kaasa enesele.

Otsisime meiegi tõe—seda tõe, mis kui vaimumõök raiub lahti iga mõtte, iga sõna ja iga teo... Otsisime meiegi närtsimatut ilu, mis ei osastu patuse maailma häbematusse... püha karsket ja taevaliku puhtuse ilu.

Oo kallis hing! avane Issandate palavas patukahetsuses, nuta ja kurvasta seda, et kadunud sinust Jumala kuju... Kadunud ja maetud on su hinge puhtus ja ilu!

Nutta seda, et saatan ja patt on orjastand sind ja oled läinud nii kaugele oma Loojast. Pöördu tagasi Tema juure! Kahetse lõpuni, siis kuuled oma Päästja andestavat häält — ja siis avaneb uus elu ja uus olemus!

Otsija hing: Oo õde, sugulane hing! Su suust kuulsin ma Elava Kristuse kutset.

Su sõnad tungisid mu vaevatud südame ja karastasid mu hinge... Sa andsid esimesena vastuse mu sisemisele küsimusele, mida ei suutnud keegi lahendada mulle. Sulle on avatud hingesaladused ja taevariigi pitseeritud tões. Ja sinult avatud tee: on elu, rõõmu tee!

Ma otsustan jätta maha kõik ning kahetsuse ja ümberpöördumise kaudu võtta vastu Kristus oma südame!

Ja see otsus, tunnen, viib mind välja surmavarju orust ja avab mulle igavese elu. Oo õde, vii sina mind sellele õndsale sihile!

Alles nüüd hakkab mõistma „Ühenduse Kristuses“ vaimlikku ideaali!

Usundühingute esindaja.

„Mu vaimlik nägemine avaneb... näen oma seisukorda kui seisvat soolaugast, mis varjatud ikvate pajude okstega... Selles seisukorras ei ole liikumist ja ei teotse elu! Olen saanud aru, et kui ei kahetseta lõpuni, ei tehta otsus, ei tehta jõupingutusi, ei saavutata, kui ei tõusta üles vaid seistakse ühel kohal, omamata Kristust oma südames, siis saabub tulemusena lagunemine ja see seisukord mõjub kui soogaas, kui surmatoov märk, mis ohtlik mitte ainult mulle, vaid ka kõigile, kel vaimlikult osasaamist minuga.

Näen koledest nende usklikeude seisukorras, kes vaimlikult ei kasva ja rahustuvad liikumatu hingusega kujutletaval ainult usuga võetud pääsul.

Teadvustan kõike nende jutluste tühjust Kristusest, Kristuseta Endata.

Oo õde, ma ühinen teiega ja alates uuesti patukahetsusega ja ümberpöördumisega, tahan minna teiega Kristuse teed“.

Nataly Smirnoff.

See oli tunnistus Jeesuselt!

Kuus aastat loeti mind pöördunud öeks ja pühapäevakooli õpetajannaks Rakvere ja Narva eesti baptisti kogudustes.

Olin tõemeelselt veendunud, et olen pöördunud. Vaadeldes meie usklikeude elu pettusin, sest et ei leidnud seda kõrget kõlblist kristliku elu Kristuses, mida janunes ja otsis mu hing.

Ma ei leidnud ka vaimliku juhatust edasikasvamiseks.

Elu muutus kurvaks, igavaks ja maailm hakkas tõmbama tagasi enda juure. Olles

maailmas, mind ei tõmmanud roojane maailmlik elu, kuid ühinemise ajast siinse baptistide organisatsiooni noorsooga, hakkasin langema, kaotasin sisemise seisukorra vaimlikud piirid ning usk ja maailm sulasid peenelt ja märkamata ühte mõistesse, kus erandi moodustasid ainult avalikud kuriteod!

Siis tutvusin ühingu „Ühendus Kristuses“ liikmetega ja mind hakkas tõmbama nende tõemeelsete õdede juure, kes andnud tervena Issanda teenistusse.

Nad tutvustasid mind abikaasadega Smirnoff'idega ja neilt kuulsin ma esimene kord tõsisest überpöörumisest ja vajadusest võtta vastu südame Elavat Kristust. Südamas avanes, et mu koht on Ühingu „Ühendus Kristuses“. Astusin ühinguusse ja otsustasin hakata levitama „Ühendus Kristuses“ ajakirju.

Läbi käies abik. Smirnoffidega ja Ühingu liikmetega, veendusin pea, et vaimlikus suhtes ei ole mul kõik korras. Hakkasin sügavasti kahetsema ja paastuma. Kuid ära tunda seda ei tahtnud ja tuletades meele, et vanemad usklikud baptistlaste juures lohusid varem, et kõik kahtlused pöörumise kohta on saatanast, ma peatusin... Lõpuks usaldasin oma kahtlused ja piinad abik. Smirnoffidele ja nad ütlesid: „Patukahetsusest ei või tulla midagi halba. Kahetse sügavasti ja kõiges, siis näed ise, millises seisukorras oled“. Nii ka juhtus.

Mida kaugemale, seda selgemini avanes, et mu ainult usuga võetud pöörumus ei olnud kokkukõlas Jumala Sõnaga.

Nii möõdus poolteist aastat. Mu seisukord sai enesele ikka nähtavamaks ja patukahetsus kõvenes.

Ja vaata, neil päivil, nuttes oma väärpöörumuse ja seisukorra rusudel, sündis suurim imel!

Elav Kristus Ise külastas mind vaimus, pesi mind Oma Verega ja

andis mulle tunnistuse pattude andeksandmise kohta! Küll oli see suur rõõm! Terve mu olemus sündis uuesti!

Hing laulab, kiidab Kristust!

Peale selle sain Kristuselt Endalt tunnistuse, et baptistide juures praktiseeritav pöörumatute ristimine on vaid tühine kombetalitus. **Enne peab tõsiselt überpööruma, Kristuselt Endalt pattude andestuse-tunnistuse saama** ja alles siis ristima! Sellega on päris selge, et baptismi veeristimine patte andeks ei anna ja anda ei või!

Kallid sõbrad! võib olla Teiegi, oma-mata tunnistust pattude andeksandmise kohta Kristuselt Eneselt, peate ennast pöördunuks usu teel, ilma patukahetsuseta?

Üskuge, see ei ole tõsine pöörumus, vaid enesepete, mis lõpeb põrguga!

Kahetsege lõpuni, kuni kuulete Päästjalt, et Ta andestab Teile, peseb ära Oma verega. „...**Nemad kuulevad Minu häält** ja peab üks kari ja üks Karjane olema“! Joh. 10, 16.

Õde Kristuses

Linda Helila (Knausberg).

Vaimlik aforism: Looduse — elustamiseks on vaja varajast kevadvihma, Kuid hingele elustuseks on vaja sügava kahetsuse pisaraid!

N. Smirnoff.

Üks paljudest.

Näen vaimus Kristust armastuseõhtul Oma õpilastega... kus Kristus toitis vaimlikult neid Eluleivaga — toitis Enesega, avades neile Jumala Riigi tõdesid ja saladusi.

Siia ilmus ka Juudas... ta ei ilmunud lihtsalt, juhuslikult, vaid kui õpilane, kui sõber, kui osaline... kui osavõtjate sarnane... sest ka tema kuulutas... temagi käis koos teistega tegemas terveks ja tegemas imesid... kes võis siis talle keelata ilmumise armastuseõhtule... kuid vaatamata kõigele rahutu pilk, närvilised tõblemised näos annavad välja temas äraandja... tema seisukorras valitsemas kuristikku pimedus ja põrgulik tuli põlemas sees...

Ma mõistan, et võib sündida hukkuva inimsoo keskel varas, rõõvel isegi mõrvar...

Kuid ma ei mõista sõbra ja samal ajal äraandja hingeelu...

Ma kuulen nende inimeste hinge läbilõikavat dissonantsi, näen kiirelt lähenevat vangistuseööd nende hingede südameis... näen neid Kristusele panevat vastu, julmuses ja kurjuses...

Sõbrad — äraandjad!!

Siit tunnetan põhjuse: mispärast Juudas ei võinud leida õigeks mõistmist, vabandust ega andeksandmist! Juudas esitas kõiges ennast väliselt sõbrana, aga pärast osutus kõiges äraandjaks! Äraandmise juur on valskuses, vales, truudusetuses.

Jutlustaja V. küsis mult: „aga Juudas ei teadnud ju, et Kristus risti lüüakse, aga kui nägi hakkas nutma“.

Selles ei ole õigeksmõistmist ja ei ole vabandust Juudale.

Häda äraandjale kui ta loodab amnestiale sel alusel, et teised käed teostavad tema tahtmise! Võib olla see ongi Juuda loogika, kuid see ei ole Jumala kohtu loogika.

Lõppude lõpuks Kolgata ohver nii või teisiti pidi sündima.

Juudas hukkus mitte seepärast, et Kristus risti löödi: Juuda kuriteo koledus seisab just tema **sõbra-äraandja** osas!

Paljud esitlevad ennast **parimate usklike** kudena... maitsevad eluleiba, aga pärast avanevad kui vaimliku äraandjad ja levitavad laimu... külvavad mitmesugust oma fantaasiast.

Huvitav oleks teada, mis hinna eest müüakse Kristuse õpilasi? Huvitav ka hingeeluliselt: tunnevad nad ära kui võrt alatu on lugedes ennast sõbraks saada äraandjaks?

Annavad nad enesele aru sellest, kuidas nimetatakse seda teoviisi, kui inimene **hangib sissetulekut sellest, et lööb neid, kes on kaitseta?**

Huvitav on ka uurida läbi: mil viisil inimene, kasutades Kristuse õpilaste vaimlikku materjaali, omandades paljud sügavad vaimlikud töed ja Jumala ilmutused, leiavad siiski võimaliku olevat, rikastudes Kristuse õpilaste kulul mõistuslikult ja vaimlikult, neid laimata, põlata või kritiseerida nende töid, milledest nad ammutanud enesele vaimlikult väärtuslikku?

Ons tõesti tõde ja helged ideaalid saanud nii vihatavateks nendelt inimestelt, et neile naudingut pakub kõverdada tõde ja laimata neid, kes eneseohverduses?

Ons tõesti tasu äraandmise eest nii ahvatlev, nii magus, et inimene kaotab kohustustunde inimisiksuse vastu seda enam Kristuse õpilaste isiksuste vastu?

Kui sarnane on see vaimlikult oma psühholoogia poolest esimeste kristlaste piinamistele, kui neid raha eest ära anti, piinati neid ja koguti vaatama pealt lõbusat vaatamängu: kuis kiskjad kiskusid lõhki suuri idealiste?

Kas tõeste elab veel inimeste südameis barbaarne tung, nautida kannatusi, tung tunda lõbu kaitsetute üle hirvitamisest?

Kas tõesti on veel tänapäev niisuguseid verejänulisi instinkte?

Ons inimisiksus tõesti nii alla laskunud, et ta leiab huvi ja lõbu sellest, et naerda seda mis teistele püha? Milleks siis terve mõistuslik protsess, ennastsoovitavad kristlikud nimetused, kui sealjuures ei minda välja kiskjalikust seisukorrast?

Kahetse!

Vaene hing! sa alati vaevled

Sest Kristuse armastust ei tunne sa!

Vaene! kannatad, sulgedes silmad,

Ja unistad, et päästetud sa...

Ei veel! — kallis hing,

Kahetse rutem Kristuse jalgel

Ta avab sulle taeva...

Palavaid pisaraid Kristuselt palu

Ja ära sa lahku Ta risti alt!

D. Smirnoff.

(Daniil Smirnoff'i luul. kogust. tõlk. K. N.).

Pildistus sõnades.

Lugupeetud „Elu-Päike'se“ toimetus!

Lubage ka mul võtta pisut sõna teie ajakirjas. Kui ajakirjade uurija tahan anda väikese pildi „Elu-Päike'sest“ ja teiste usu-ajakirjade suhtumisest temasse.

Juba mõni aeg jälgin huviga teie ajakirja sisu—ta rõõmustab mind! Oli ju nii igav lugeda neid alalõpmata võõraste tööde tõlkeid, mis kistud välja siit ja sealt otseku meie vaimliku pankroti parimaks tunnistuseks. Või jällegi need üksluised lõpmata targutused oma mõistuse vaatenurgast, mis kriipsutavad alla süvenejale hingele veelgi rasvasemalt, et puudub — puudub midagi ülevalt; nagu ei langeks nende kirjandusele taeva valgust, nagu oleks need läbi mõeldud oma kabinetis, mugavas soojas koduses õhkkonnas teeklaasiga kirjutislaua ääres. Tülgastuseni tüütasid ära ka need oma õpetuse reklaamimiseks väljamõeldud jutustused. Ja siis luuletused... Isiklikult ep ole ma mitte poeet ja ei tohiks küll sellel õrnal teemal mõtteid mõlgutada, aga kiusatus on suur, tahan tingimata ütelda, et ei poolda neid luuletusi, millede väärtus vaid inimliku rütmiseaduse järgi reastatud ilusate sõnade kõlavuses—ei, ma nõuan midagi enam, midagi kaunimat! Ühe sõnaga „Elu-Päike'se“ ilmumine oli väga kohane ja õigel ajal. Kujutab ta ju endast puhast, sügavat, originaalset ja iseseisvat vaimlikku ilukirjandust.

Kui ma ei eksi oli baptistide vahitornist kuulda kolm puhku vaimliku elu ohu eest hoiatava sireeni häiret — aga see käis tol ajal teie kohta! Paksu uduatmosfääri tõttu pimestatud sõber ei tunnud ära, et **teie** olite? Ilmus „Elu-Päike“ ja vahitorni sireen jäi vait. Aga Päike valgustas ja võitles iga oma uue kiirega selle udu vastu ja ajas udu laiali. Loodame, et sõber tunneb teid varsti lõpuni ära ja sirutades sõbralikult kae, vabandab ennast sellega, et laevasõidu ajal on udu üks väga halb nähe: tekib ju udus nii palju mõistmatusi, segadusi ja avariisid. No, aga see on möödas. Ka maailmale oleks vaja tõestada, et kristlaste vahel on mõistmist ja sõprust! Selles suunas on ju nii palju—palju, mida soovida. „Elu-Päike“ läheb väga aristokraatselt mööda teda alandavatest väljendustest nagu see juba vanast ajast kõrgemas seltskonnas kombeks: oma ülevalpidamisega, kasvatusega, haridusega ja eluga

üles näidata, kes ta tegelikult on ning vaikides peenelt kõrvaldada enda kohta käivad ebaõiged vaated ja jutud. Ja pealegi, mis tähendavad väikesed arusaamatused sõprade vahel! Vabandage, aga mulle meeldib säärane eluviis!

Nüüd on meil tegemist veel ühe intelligentide—haritlaste ringiga, mis nagu koor piimal hindab end väga kõrgelt, ent oma vaimu intuitsiooni ja sügavuse puuduses, trööstivad ennast välismaa pühade inimeste tööde tõlkimisega, nagu oleks võimalik võõrast pühitsust ja sügavust nii kergesti omandada tõlgete kaudu. Aga see „Elu-Päike'sesse“ ei puutu, on ju see sootumaks teine põld ja liikumas seal koguni teine tüüp inimesi. Laseme neil pühadel võidelda edasi pühadega. Ettevaatlikult ja delikaatselt läheme mööda.

Meil tuleb veel üle saada ühest vealusest rahnust! Katsume! Ilusasti rõivis on see ajakiri! Taga seisavad moodsad seminariharidusega härrad, nii et ohtlik puutuda neid, sest on ju kristlastegi südames varjatud kibedaid vaenujuuri, aga see pole enam minu asi. Vaatamata „Elu-Päike'se“ järeltrüki ja tõlke keelule, leiame mõni aeg peale tema numbrite ilmumist, „Elu Päike'se“ valgusthoovavaid kiiri varjatud kristliku kaitse all. See on koolipraktikas ikka nii, et kui õpilane õpib ja kirjutades oma proovitöid, kordab oma õpetaja mõtteid või isegi sõnu, siis pole ju selles midagi uut ja võõrastavat. Ka moega on lugu nii: iga uus mood ei ole midagi muud, kui ühe ja sama kordamine kõikide poolt, nii et midagi uudist ei olegi siin. Teist moe seadust ei ole veel välja mõeldud—võib olla õnnestub tulevikus!

Ülejäänud ajakirjadest mõne sõnaga, sest tahtsin pildistada „Elu-Päike'st“, olen ju vaimustatud ülesvõtja! Kuulsin, et paljude vaimlikkude ajakirjade toimetajatele toob „Elu-Päike'se“ ilmumine suurt muret ja vajadust teha energilisi jõupingutusi... et konkureerida. Ütleme kõikidele toimetajatele sõbralikult: jõudu!

Nüüd tuleb aga „Elu-Päike'se“ pildistus! „Elu-Päike'se“ kopsud on muidugi Ühingu esimees! Oma kirjutistes hingab ta sügavasti ja peab kinnitama, et ta hingamine on täielikult Kristuses. Ta oskab usuelus välja hingata mürgiseid suretavaid gaase ja hingata sisse Elava Kristuse Vaimu ja seda eluvaimu anda edasi oma lugejatele.

Ta on vaimustatud oma elukutses — ei soovi teist! Kristuses tervistab ta oma hingamisega usklike üldisi kopse — ühe sõnaga ta on omal kohal

Toimetaja abi on hingekõri, ta täiendab, koondab ja kontsentreerib toimetaja tööd mõne sõnaga ja annab edasi hingamise tervistavaid tulemusi. Avaldame mõlemile tänu.

„Elu-Päike'se“ käed on esimehe abi. Ta on truu oma elukutsesele — alati laboratooriumis! Ta käed on harjunud ja diplomaaritud keemia reaktsioonide tööks. Huvitavad on aga need reaktsioonid, mis ta tuletab toimides usklike ellu. Ta on leidnud uued elemendid, mida tahab maksma panna usuelus. Need on patukahetsus ja tõene ümberpöördumine. Nende elementide kaudu näeb ta tõusvat uut koitu usuelus. Hindamatu suured resultaadid, nagu kinnitab ta, tulla nendest reaktsioonidest — ootamel! Soovime tal läbi viia need reaktsioonid üksikute hingede kallal.

„Elu-Päike'se“ jalgadest on vähe kuulda, sest nad olla alati levitamise tööil. Oleks huvitav kuulda aga nende valgetiibadega lindude impressiooni laule „Elu-Päike'se“ veergudel. Palume neid tulevikus seda teha.

„Elu Päike'se“ närvisüsteem on muidugi ühingu sekretär: nii miniatüürne, nii liikuv. Oli enemuiste jutte, et ta olevat haigestunud uues usuvoorus, oma peentundlikkuse tõttu, ent see osutus valeks nagu alati. Tungides sügavasti vaimlikkusesse probleemidesse, ta on kui elaval niidil, reageerib äärmiselt intuiitselt ja kohates mõistmatust on mõnikord liig terav. Aga see ongi närvisüsteeme üldine olemus. Oma kirjutistes annab ta hästi edasi südame ja pea reflekse. Soovime talle jõudu ja tervist.

„Elu-Päike'se“ pea on vaimlik juhataja, kuigi ta ennast avaldab alandlikult viima-

seil lehekülgil. Pean kordama hra Pikkeli täpset ja õiget otsustust vaimliku juhataja kohta: tal on vaimlike küsimuste lahendamises silmapaistev autoriteet, ka on tal eriline tarkus hingede vaimlikuks juhatamiseks. Ta on kodus vaimliku elus, ta on valgustatud ülevalt; ta tööd on imunud läbi sügavast Jumala Sõna tundmisest, nii et lugedes tema töid pole eksida võimalik. Tugev on tema vaimlik loogikal! Soovime talle õnnistust tööle.

„Elu-Päike'se“ süda kuulub ühele õrnale naishingele. Laulva südamega paneb ta kannatuses helisema oma luuletuste sügavaimaid sügavusi, milles peegelduvad inimhinge salajased akordid. Igal luuletusel on oma meloodia ja uus muusikaline stiil. See ep ole mitte mosaiikteos, nagu luuletised tavalisti, vaid igas ühes leiab oma reljeefse intuiitsvise motiivi — ühe teraviku hinge läbielamusi, mis heliseb mitmevärvilistes variatsioonides — nii kristallpuhvalt ja kaastundlikult valulisele inimhingele. — See on eriline and: subjektiivset meloodiat helisesse valades jääda täiesti objektiivseks. Nende luuletiste allik on pilvetaguseil mail. Oma kirjutistes käsitleb ta sügavaid analüüse, maalides pilte kirjanikuandega, siin leiame psühholoogilist uurimust, inimhinge tundmist ja Kristuse Vaimus ideoloogilist mõttekäiku.

„Elu-Päike'se“ südame eesmärk on panna tuikama usklike elupulss Kristuse südamelöökide järgi.

Küll väga toores ja madal peab olema see inimene, kes haavab seda inimsügu armastajat hinge.

Soovime „Elu-Päike'se“ südamele rahu-likku ümbrust ja rohkem mõistmist lugejate poolt. Ootame januga uusi ja uusi „Elu-Päike'se“ elukiiri.

Kirjasaatja.

Omavolilistest eestkostjatest ja vahemeestest.

(lõpp).

Patukahetsuse käsusõna suurest tähtsusest.

Patukahetsust jutlustasid prohvetid ja teised pühad mehed juba vanas testamendis. Jumal saatis suurima prohveti Johannese maa peale jutlustama patukahetsust. Matt. 3, 1—3; Mark. 1, 4; Luuk. 3, 2—3. Johannese järel saadeti Kristus ise kutsuma patu-

seid kahetsusele Matt. 4, 17; 9, 13; Mark 1, 15; 2, 17. Kristuse ülesannet jätkasid apostlid ja jutlustasid kõikide rahvaste seas patukahetsust ja ümberpöördumist: Luuk. 24, 47; Ap. teg. 3, 19; 26, 20. Pärast apostleid jutlustasid patukahetsust kõik tõelikud Kristuse

juure pöördunud, tänu sellele on see imeline sõnum saanud ka meie päivini. Toodud ajaloolisest tõsiasiast on näha, millise suure tähtsuse annab Issand patukahetsuse ja ümberpöördumise jutlusele ja kui suurt hoolt kannab meie Taevane Isa inimesoo päästmise eest: *Ta saatis Oma Poja maa pääle „patuseid patukahetsusele“ kutsuma*: Matt. 9, 13; Mark. 2, 17.

Patukahetsuse kõrgete eesmärkide enam sügavamaks mõistmiseks on vaja loetella kõik patukahetsuse käsusõna täitmise teel kättesaadavad vaimlikud saavutused.

1. — Patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmise kaudu antakse pattude andeksandmine ja muutub põhjalikult meie suhtumine Jumalasse: „Tulevad kosutuse ajad Issanda palgest“ ja Taevane Isa saadab pestud südamesse Jeesuse Kristuse „Kes meile ette on määratud“: Ap. teg. 2, 38; 3, 19–20. Patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmiseta pole mingit pattude andeks- saamise, Jumalaga leppimise ja Kristuse juure tulemise võimalust. Kõik teised pöördumise õpetused on vale, pettus ja eksimus.

2. — Patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmise läbi pestakse puhtaks süda Kristuse veres, puhastub südame- tunnistus ja saab uueks elu: 1. Joh. 1, 7; 1. Kor. 6, 11; Eebr. 13, 12; Ilm. 1, 5. Ilma nende vaimlikkude toiminguteta pole võimalik jätta maha vana patune elu ja hakata elama uut.

3. — Patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmine on vajalik Püha Vaimu ja Kristuse armuõnnistuse saamiseks: Ap. teg. 2, 38; Room. 3, 24–25; Tiit. 3, 4–7. Jeesuse Kristuse õpetuse järgi on meil vajalik sündida Pühast Vaimust, et minna Jumala Riiki, aga patukahetsuseta on see võimata: Joh. 3, 3 ja 5.

4. — Ainult patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmise läbi avaneb võimalus saavutada pääsmist, õnnistust, töotusi ja saada andeid, sest et patukahetsus ja ümberpöördumine avavad meie südameukse Kristusele ja Tema Riigile: Ap. teg. 3, 19–20; Ilm 3, 19–20.

5. — Patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmiseta pole võimalik saavutada puhtust, pühadust ja täiust

vaimlikus elus (uussünni läbi Pühast Vaimust) aga ilma nende vaimlikkude saavutusteta ei või minna keegi Jumala Riiki: Matt. 5, 48; 1. Peetr. 1, 15; Ilm. 21, 27; 1. Tess. 4, 4; Ebr. 12, 14.

6. — Patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmiseta pole mingit võimalust hakata käima Kristuse teed, sest et patukahetsus on Kristuse tei hakatus: Ap. teg. 18, 25. Koos patuga ei saa minna Kristuse järgi. Vabanemist pattudest ja patustest elust, saame vaid patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmise teel. Kristus nõuab täit pattude kahetsemist. Matt. 4, 17; Mark. 1, 15; Luk. 13, 3 ja 5.

7. — Ainult patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmise teel lähevad täide ka kõik teised käsud, sest et patune süda, mis pole ära pestud Jeesuse Kristuse verega palavates patukahetsuse pisarais, ei suuda täide saata ühtki käsusõna tões ja armastuses, s. o. ei või kanda vilju. Aga ilma viljadekandmiseta ei või meie saada kätte Jumala Riiki: Joh. 15, 3 ja 6.

8. — Terve Piibli (vana ja uue testamendi) õpetuse olu seisab Jumala nõudmistes muuta elu, aga elumuutmise võimalusi on ainult üks — patukahetsuse ja pöördumise teel (sisemise tunnistusega Jumalalt pattude andeksandmise kohta). Sel põhjusel need inimesed, kes ei täida patukahetsuse ja ümberpöördumise käsku, ei või täita Jumala Sõna põhinõudmist, s. o. jätta maha vana patust elu ja hakata uut: Kristuse elu ja Kristuse sees.

9. — Patukahetsuse ja pöördumise käsk on vägev vaimlik hoob, mis võib muuta kõik olukorrad ja elutingimused paremusele nii isiklikus elus kui ka rahvaste ühiselus. Jumala otsust ja Jumala suhtumist meisse võib muuta ainuüksi suur patukahetsuse ja ümberpöördumise käsk. Ap. teg. 3, 19–20.

10. — Patukahetsuse ja pöördumise käsusõna võib päästa terve inimsoo tulevast hukatusest, kui ainult inimesed saavad aru oma eksimusest (hälbimusest) ja toovad südamest kahetsuse oma pattudes „suure linna Niineve“ eeskujul, mis oma tulise patukahetsusega muutis ära Jumala otsuse tema hukkamise kohta (Joonas 3. peat.). „Niineve linna mehed tõusevad üles nohtus sellesmase sooga ja mõistavad seda hukka, sest nemad kahetsesid pattu“, ütleb Kristus: Matt. 12, 41. Jumal võib ühe tunniaga muuta kõige koledama ja enam kui traagilise üksikute inimeste ja tervete rahvaste olukorra, kui nad hakkavad kahetsema oma

*) Eestikeelses piiblitõlkes seisab: „meeleparandusele“, see sõna paneb aga sootumaks kinni lugeja eest patukahetsuse mõiste ja vajaduse. Vaata seletust selle küsimuse kohta „Elu-Päike“ № 7 pealkirja all „Küsimusi toimetusele“.

patte ja jätavad maha patuse eluviisi: Jer. 26, 3 ja 13; 18, 8–10; Joel 2, 13–14.

11. — *Kõik, kes täidavad patukahetsuse- ja pöördumise käsusõna, saavad päästetud inimsoo üldise hukatuse puhul, sest et nad omavad vaimliku Jumala pitseri ja „Jeesuse tunnistuse“ pattude andeksandmise kohta: Ilm. 7, 3; 9, 4.*

12. — *Patukahetsuse ja pöördumise käsusõna täitmise läbi vabanevad inimesed saatana kurja meelevalta alt ja põrgu piinadest, sest et nii saatan kui põrgu omavad meelevalta inimese üle ainult tehtud pattude ja üleastumiste läbi. Niipea kui inimene välja kahetseb oma patud ja üleastumised, kaotavad saatan ja põrgu igasuguse meelevalta inimese üle, sest et pöördunud patune omab lunastuse ja kaitse Kristuse vere väe sees: Eeves. 1, 7; Kol. 1, 13–14.*

13. — *Ükski käsusõna ei oma säärast väge saataniikkude kindlustuste lõhkumiseks, kui patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna. Patukahetsus paneb piiri inimese patusele elule ja teeb lõpu saatana meelevalle hinge üle, seepärast kogu taevas rõõmustab väljakahetsenud patuse puhul, kes läheb üle Kristuse meelevalta ja kaitse alla: Sel põhjusel läheb saatan taltsutamatu marru patukahetsuse ja ümberpöördumise käsusõna täitmise pärast ja paneb inimesele kinni kõik teed selle käsu täitmisele, sest et Jumala käsu täitmise läbi puruneb saatana riik. Need inimesed või organisatsioonid, kes sel või teisel kombel hülgavad või rikuvad Jumala patukahetsuse käsusõna (õpetuslikul või oma käskude täitmise teel) teenivad selle samaga saatanat, ehitades tema riiki inimestele antud patutegemise vabaduse kaudu.*

„Kes teeb pattu, see on kuradist, sest kurat teeb pattu algusest; seks on Jumala Poeg avalikuks saanud (ilmunud), et Tema kuradi teod pidi ära rixkuma (hävitama)“. 1. Joh. 3, 8; Eebr. 9, 26.

Hüljates kõik Jumala patukahetsuse käsusõna hävitavad inimlikud õpetused (ükskõik missuguste õpetustega, seadlustega või võtetega rikutakse käsusõna, peavad inimesed võtma vastu ja täitma Jumala käsusõna oma pääsmise jaoks: „See on Jumala armastus, et meie Tema käsusõnu peame“, 1. Joh. 5, 3. „Kui teie Mind armastate siis pidage Minu käsusõnad“, on öelnud Kristus: Joh. 14, 15. „Kui teie Minu käsusõnad peate, siis jääte teie Minu armastuse sisse“. Joh. 15, 10.

Kõikidel inimestel on Jumala ja tõe ees kohustus tunda ära Jumala patukahet-

suse käsusõna suurt tähtsust ja väge ning võidelda selle käsusõna taaspüstitamise eest hukkuva inimsoo päästmise pärast, sest et patukahetsuse käsusõna rixkumine on ainumaid põhjusi, mis viib hukka inimsoo.

Inimestel ei ole mitte hoolt ja muret meie pääsmise eest, vaid Kristus ise ütleb: „Kui teie ei kahetse, siis lähete teie niisamuti kõik hukka“ Luuk. 13, 3 ja 5. Tavis on avada Jumala patukahetsuse käsusõna asemele seatud inimlikkude käskude tühjus ja mõttetus. Terve Päha Kiri räägib patukahetsuse käsusõna täitmise vajadusest pääsmise kätte saamiseks! Lugege pühade kirikuksade loomingut, teie leiata ka seal kutse patukahetsusele! Ärgu keegi end petku tühja lootusega: nagu võiksid inimestelt seatud käsud, seadlused ja mitmesugused kombetalitused asendada Jumala patukahetsuse käsusõna ja päästa inimesi! See on ühest küljest vale ja jäme pettus, teiselt poolt aga sügav eksimus! Inimlikud seadmised ja käsud mitte mingit vaimlikku kasu ei too ja ei võigi tuua, sest et nad pole seatud vaimlikkude eesmärkide kätte saamiseks, vaid isiklikkude, omakasu sihtide saavutamiseks. Esek. 13, 10–14; Jees. 28, 15 ja 18. Kristus ütleb: „Ilmaaegu austavad Mind õpetades inimlikke õpetusi ja käske“, Matt. 15, 9. (venek. piiblitõlke j.). Jumal hoopiski ei arvesta inimlikkude seadmistega, vaid nõuab Oma käsusõnade täitmist: Joh. 12, 48–50; 14, 15, 21, 23, 24; 15, 10, 14.

„Ja teist ei ole ometi, kui aga et inimesi on, kes teid segaseks teevad ja tahavad Kristuse Evangeeliumi teiseks pöörata. Aga ehk meiegi, ehk üks ingel taevast teist evangeeliumi teile peaks kuulutama peale selle, mis meie teile oleme kuulutanud, see olgu ära neetud. Otsegu meie enne oleme ütelnud, nõnda ütlen mina ka nüüd jälle: kui keegi teile teist evangeeliumi kuulutab kui seda, mis teie olete (mult) vastu võtnud, see olgu ära neetud“. Kal. 1, 7–9.

Aga meie ajal ei kuulutata üldse seda päästesõnumit, mille oleme saanud apostlitelt! Apostlid jultustasid kõikide rahvaste seas patukahetsust ja ümberpöördumist: Ap. teg. 26, 20; 2, 38; 3, 19. Ja kõikide usklike kohustus on jätkata apostlite tööd hoolsasti kuulutades patukahetsust ja ümberpöördumist aga mitte inimlikke käske. Apostlid viisid täide Kristuse käsu: „Käisid terves maailmas ja jultustasid Evangeeliumi kõigele loomale“, Mark 16, 15; Matt. 28, 19–20. Ka kõik usklikud peavad täitma Kristuse käskimisi ja jultustama kõikidele inimestele Evan-

geeliumi, aga mitte pakkuma teisi õpetusi. Need inimesed, kes teiseks pööravad Kristuse ja apostlite päästesõnume ja tõukavad ära Jumala käsusõna, langevad igavese karistuse alla: 2. Tess. 1, 8—9; 2, 12; Room. 1, 18; 2, 8.

Mispärast tõukate teie ära Jumala käsusõna? Kas mitte seepärast, et loete ennast targemaks, heldemaks kui ka vaimlikumaks Kristusest Endast, Tema apostlitest ja prohvetitest... Teie mõtlete, et ka patukahetsuseta võib lasta inimesi Jumala Riiki... Teie veendumuse järgi on Kristus, apostlid ja prohvetid eksinud, et nad nõudsid patukahetsust. Kus on siis siin aru?!

Räägite, et teie ka jutlustate püha elu... Milleks on vajalik niisugune mõttetu jutlus! Aastatuhandeid võib rääkida pühast elust ja ükski inimene ei saavuta pühadust, kui varjata inimeste eest patukahetsuse ja ümberpöördumise põhi käsusõna, mille läbi saavutatakse kõik vaimlik. See on saatana kuri pilge ja hirvitus inimhingede üle jutlustada püha elu ja jätta rääkimata inimestele kuidas saavutada seda või osutada inimlikkudele pühaduse saavutamise vahenditele (ilma patukahetsuse täitmiseta), mis viivad inimesi hukatusse. Pidada niisugust jutlust, tähendab „pekka õhku“ ja hukata seeläbi inimhingi!

Kui patukahetsuse käsusõna rikkumisel ei oleks mingeid tagajärgi vaimlikus elus, s. o. ei peegelduks meie sealpoolsele elule, siis ei maksaks sellest juttugi teha. Aga patukahetsuse käsusõna rikkumisel on kohutavad tagajärjed: miljoneid hingi läheb iga aasta kahetsemata seisukorras põrgul Kristus ütleb: „Kui teie ei kahetse, kõik... hukate“. Luuk. 13, 3 ja 5. Kristuse, kui meie Kohtumõistja, sõnad lähevad täpselt täide: kõik kahetsemata patused lähevad põrgu: Matt. 3, 7—8; Luuk. 3, 7—9. Nii kalliks läheb maksma inimestel lastemäng apostliku võimuga! Teguviis on küll

lapselik ja naiivne, aga tänu sellele, et inimesed usuvad seda valet, omab ta traagilisi, parandamatuid tagajärgi. Kõige hirmsamaid põrgupiinu, mis kunagi ei lõpe: „Ja needsinased lähevad igavesse valusse (piina), aga õiged igavesse elusse“. Matt. 25, 46.

Seda ei pea mitte ainult rääkima, vaid karjuma kõigest väest, et hoiatada inimesi neid ähvardava hukatuse eest. Kui juhtub tuleõnnetus ja inimelu ähvardab oht, siis ei arvesta inimesed üldtunnustatud juhiseid, vaid kõik karjuvad, on ägedad, rahutud ja mures inimeste saatuse pärast. Tulekahju puhul on see inimeste seisukord ja olukord täiesti loomulik. Vastupidi oleks see päris ebaloomulik, kui inimesed, nähes hukkuvat teisi, oleksid rahulikud ja ükskõiksed: igaüks ütleks — see on julm! Ja, see on julm! Tarvis on karjuda ja hoiatada, sest et hukatus on möödapääsematu! Tundemärgid on käes!

„Nii siis, jättes maha teadmatuse ajad, Jumal käseb nüüd kõikidel inimestel igalpool kahetseda pattu“. Ap. teg. 17, 30*).

„Räägib Issand Jumal: kahetsege pattu ja pöörduge ümber kõikidest oma üleastumistest, et jumalakartmatus ei oleks teie komistuseks. Tõugake enesest ära kõik oma patud, milledega olete pattu teinud ja looge omale uus süda ja uus vaim; mispärast teil surra. Ma ei taha surija surma, ütleb Issand Jumal; vaid pöörduge ümber ja elage! Esek. 18, 30—32.

„Issand ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik tuleksid patukahetsusele“. 2. Peetr. 3, 9.

M. Smirnof.

*) Patukahetsust ei tohi ära segada inimliku pihtimusega, mis mingit vaimlikku kasu ei too. Tarvis on kahetseda patte Jumala ees, aga mitte jutustama neid teistele inimestele „nagu soodmõlased“ Jess. 3, 9. See teoviis on Jumala ees üleastumine.

„Palun lugupeetud toimetust trükkida ära minu statistika pealkirjaga:
Vaimlik ülevaade usuajakirjade kohta võrdlevates diagrammides

Jaanuari numbrid	„Elu-Päike“	„Valgus“	„Risti Vägi“	„Teekäija“	„Kristlik Kaitsja“	„Evangeeliumi Kristlane“
1935. a.	18 lehek.	16 lehek.	16 lehek.	16 lehek.	16 lehek.	19 lehek.
Jeesuse Kristuse nime arv	212	71	56	55	41	35
Oma tööliste nimede arv *)	3	7	—	178	145	20
Maailmikude autoriteetide nimed	—	3	5	28	11	2
Reklaamide arv	—	3	—	4	3	5
Juubelite arv	—	—	—	2	4	3

*) Allkirju ei loeta.

Ajakirjad ilmumise vanuse järgi.	Kristuse Jeesuse ja inimlike nime arvu võrdlus.	Võrdlevad arvud Jeesuse Kristuse nime kohta. Ajakirja kaust 16 lehek.	Võrdlevad arvud inimlike nime kohta. Ajakirja kaust 16 lehek.
31 aastak. „Teekäija“	„Elu-Päike“ 212— 3	I „Elu-Päike“ —202	I „Teekäija“ —206
16 „ „Kristlik Kaitsja“	„Valgus“ 71— 10	II „Valgus“ — 71	II „Kristlik Kaitsja“—156
12 „ „Valgus“	„Risti Vägi“ 56— 5	III „Risti Vägi“ — 56	III „Ev. Kristlane“ — 22
11 „ „Ev. Kristlane“	„Teekäija“ 55—206	IV „Teekäija“ — 55	IV „Valgus“ — 10
8 „ „Risti Vägi“	„Kristlik Kaitsja“ 41—156	V „Kristlik Kaitsja“— 41	V „Risti Vägi“ — 5
2 „ „Elu-Päike“	„Ev. Kristlane“ 35— 22	VI „Ev. Kristlane“ — 30	VI „Elu-Päike“ — 3

Ilmumise vanuse järgi: 1) Ajakiri „Teekäija“ kõige vanem, 31 aastakäiku, kuid inimlikud nimed esikohal (206). Jeesuse Kristuse nimi esineb aga ainult 55 kordal — Kus on siis 50 aastat „apostlite radadel“ käimise vaimlik tagajärg? Imestamise väärt!

2) „Kristlik Kaitsja“, 16 aastak., kuid ka on inimlikud nimed esikohal 156, Kristuse Jeesuse nimi esineb ainult 41 kordal — Tekib küsimus, keda nemad kuulutavad — kas oma töölist? Milleks on need juubelid ja jutud kingitustest. Milles seisab siin see vaimlikkus? Siis pilt paljarinnaga poolalasti kreeka naisest, kelle poole noormehed jooksevad võidupärja pärast, on teinud selle ajakirja mulle vastikuks, mis tahetakse sellega ütelda?*)

3) „Valgus“, 12 aastak. — jätab parema mulje, kuid kahjuks on veel maailma autoriteetid ja reklaamid mis mul selge on, ei või olla Pühast Vaimust! — Ka pole see terveksaamise reklaam Pühast Vaimust!

4) „Evangeeliumi Kristlane“ — 11 aastakäiku, kuid vaatamata, et temal on kõige rohkem lehekülgi (19), on siiski Jeesuse Kristuse nime kõige vähem nimetatud ja sealjuures on Kristuse nimi enamasti tõlgitud töodes välismaa autoritelt, kuid oma kaastööliste — näiteks A. Parkja artiklis ja M. Krimmi luuletises ja veel peale selle 8-sas artiklis pole Jeesuse Kristuse nimi üldse mainitud, kolmes artiklis on aga igas ühes Jeesus Kristus ainult üks kord mainitud. Millest tunnistab see meile? Mõistmata, et „Evang. Kristlane“ võib nii kaugel Kristusest seista!

5) „Risti-Vägi“ — 8 aastak., see on vennaste koguduse ajakiri ta ei ole mitte vaimlikult iseseisvalt kasvanud, vaid nagu laps oma kirikuvanematele sõnakuulelikult elanud. Siiski esineb nendel Jeesuse Kristuse nimi 56 korda — üks kord rohkemgi kui „Teekäijas“. Jääb soovida, et need 5 maailma autoriteeti ka kaoks, aga Kristuse nimi kasvaks!

6) Kõige nooremal (2 aastak.) — „Elu-Päike“ sel on esimesel kohal Kristuse Jeesuse nimi — 212 korda nimetatud, ja oma tööliste nimed ainult vajaduse pärast 3 korda. Muidugi maailma autoriteetid ja reklaamid puuduvad. Kui palju olen ma näinud ja kuulnud terveksaamisesimesid Kristuses, mis sündinud Kristuse armust v. M. S. palve kaudu, kuid kui terveksaanud sellest „Elu-Päike“ ses tunnistada tahtsid, siis vastati neile, et reklaami ei või vaimlikus ajakirjas teha. Kõige rohkem paneb mind imestama see, et üks naine, kes oli juba haiglas suremise eel, sai venna palve läbi terveks teises linnas, ja kui ka tema sellest tunnistada tahtis, siis öeldi ka temale sellest ära. Ka jälgides kõiki „Elu-Päike“ se numbreid võib tähele panna, et pole seal ükski kord räägitud juubelitest, kuid kuulsin et sai täis 26 aastat, kui Michail Smirnofist sai Kristuse jünger ja 21 aastat on möödunud kui öde Nataly Smirnof kohtas Elava Kristusega, Kes teda saatis vaimlikule tööle. Kuulsin ka, et nad sellest trükkida ja ennast kiita ei lubanud.

Vaimliku sisu järgi pean avalikult tunnistama et mitte üks ajakiri peale „Elu-Päike“ se ei ole mulle annud vaimlikku toitu. — Igalpool on segatud vaimlik — kui seda üldse on — maailma vaimuga. „Elu-Päike“ sest olen leidnud sügavat vaimlikku toitu, saanud selge ümberpöördumise pildi Jumala Sõna järgi, vaimlikus elus kasvamise analüüsi ja vaimlikku juhatus! Et „Elu-Päike“ se autoritel on aluseks suur vaimlik kogemus, vaimlik tunnetus ja selge arusaamine vaimlikkudest küsimustest, on kohe tunda. Mitte üks ajakiri ei anna nii selgeid vastu-seid Jumala Sõna järgi nagu „Elu-Päike“. Tuletan meelde ühe naljaka koha ajakirjast „Kristlik Kaitsja“ (***) kus keegi palub seletust Kohtum. 14, 8–9, ja Matt. 3, 4 kohta. Vastus toimetuse poolt oli: „Kui keegi neid kirjakohti hakkab vaimlikult (?) seletama, siis kardan küll (?) et neid igauks oma moodi seletab“. — Mina olen kindel selles, et tõsised usklikud saavad seletust ühes Jumala Vaimus ja ei räägi iseenele vastu, aga nagu „Elu-Päike“ ses № 1 seletab öde Smirnof, ei või usklikkude vahel nii kaua ühendus olla kui inimesed oma lihaliku mõistusega seletavad vaimlikku, sest „igale mõistusele vastab oma arusaamine!“ Seletuse asemel see toimetuse arutleb edasi sellest, et ei või neid kohti vaimlikult seletada, — selge pilt vaimlikust pankrotist.

„Elukevadet“ ma seekord puutunud ei ole, seda enam, et ma 1934 a. № 3 kohta juba andmeid tõin № 9 „Elu-Päike“ ses. Inimlike nimesid oli „Elu-Kevades“ 264 ja Jeesuse Kristuse nimesid ainult 50 korda ja seegi 32 lehek. pääl! Sellest on küllalt, et saada selge pilt.

Heinrich Jeppo.

Seletus: Aga kuidas arvate, armas sõber, kui nüüd ka teised peale „Evangeel. Kristl.“ № 2 saades teada sellest Teie tööst, muudavad oma sisu ja suurendavad Nime „Kristus“ arvu — kas vastaks see siis tööle vaimlikus tegelikkuses?? Milles seisab vaimlik viga Teie töös? Luuk. 6, 46.

Toimetuse.

*) № 2 1934 a.

**) № 5 1934 a.